

BG

BG

BG



КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 16.7.2008
COM(2008) 401 окончателен

2008/0152 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно Схема на Общността за екомаркировка

(представен от Комисията)

{SEC(2008) 2118}
{SEC(2008) 2119}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. СЪДЪРЖАНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Цел

Главната цел на настоящия регламент е да бъде насърчено устойчиво развитото производство и потребление на продукти, както и устойчиво развитото предоставяне на услуги, чрез формулирането на реперни показатели за добри екологични характеристики на продукти и услуги, въз основа на практиката на най-добрите от екологична гледна точка участници на пазара. Като насочва към тях потребителите, знакът на екомаркировката ще откроява продуктите и услугите, които са в съответствие с реперните показатели, спрямо останалите продукти и услуги от същата категория.

Тези реперни показатели ще бъдат използвани също и за разработването и прилагането на други инструменти на екологичната политика, за които е желателно да са съгласувани в рамките на единния пазар, като например формулирането на екологични критерии за прилагане от страна на купувачите от публичния сектор и даването на препоръки за възможни бъдещи минимално допустими стандарти за някои продукти.

1.2. Общ контекст

Съгласно член 20 от регламента за екомаркировката¹, схемата на ЕС за екомаркировка, която съществува от 1992 г., следва да бъде преразглеждана, след което Комисията трябва да предлага всякакви подходящи изменения на този регламент. Както се отбелязва в различни доклади, публикувани от Европейската агенция по околната среда и от други организации, състоянието на околната среда поражда нарастващи безпокойства. Глобалното затопляне е само един от въпросите в този контекст – при това понастоящем най-важният от тях – но има и много други въпроси, като например биологичното разнообразие, замърсяването на въздуха и водата или разрушаването на озонния слой.

По-подробно описание на политическата среда, както и обосновка на избора на инструмент, са представени в оценката на въздействието.

1.3. Съществуващи разпоредби на Общността

Предлаганият документ е предназначен да замени Регламент (ЕО) № 1980/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. относно ревизирана схема на Общността за присъждане на знака за екомаркировка.

1.4. Съответствие с други политики и правила

Настоящото предложение за схема за екомаркировка е непосредствено свързано и интегрирано в по-широката политическа рамка на Европейската комисия за устойчиво развито потребление и производство. Съществува необходимост за намаляване на отрицателните въздействия на способите на потребление и производство върху околната среда, здравето и природните ресурси. Важен приоритет на Комисията е да бъде установена обща рамка за интегрирано прилагане на комбинация от инструменти, насочени към намаляване на вредното въздействие върху околната среда, здравеопазването и природните ресурси. Както това е разгледано в оценката на

¹ Регламент (ЕО) № 1980/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 година относно ревизирана схема на Общността за присъждане на знака за екомаркировка (http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/pdf/regulation/001980_en.pdf)

въздействието, наличието на многокритериална и присъждана от трета страна екомаркировка, основаваща се на „мислене по отношение на цялостния жизнен цикъл”² може да представлява важен елемент в една такава комбинация от инструменти в областта на устойчиво развито потребление и производство, като при това значението на схемата за екомаркировка вече е отбелязано в предишни политически документи, например в Съобщението на Комисията относно Интегрирана продуктова политика (Commission's Communication on Integrated Product Policy)³ и в Шестата програма за действие в областта природната среда (6th Environmental Action Programme)⁴.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

2.1. Консултации

Процедурата за преглед и оценка на въздействието на екомаркировката започна през февруари 2002 г., с организирането на широкомащабно проучване за оценка на схемата за екомаркировка⁵. В допълнение към този преглед, бяха проведени редица консултации със заинтересовани лица, като кулминация на този процес бе състоялото се в началото на 2007 г. публично обсъждане по интернет.

Резултатите от консултациите бяха въведени в оценката на въздействието и са обобщени по-долу.

2.2. Оценка на въздействието

Потенциални ползи от схемата за екомаркировка:

В рамките на единния пазар, логичният път на развитие е да бъде формулиран един общ набор от насоки за определяне на реперите за екологичната надеждност на продуктите, а не да се използват различни репери във всяка държава-членка. Наличието на една обхващаща целия ЕС схема улеснява търговските дружества, желаещи да реализират на пазара „екологосъобразни” продукти в ЕС и дава възможност на потребителите да купуват така наречените „по-зелени“ продукти независимо от мястото, където се намират, бидейки убедени, че тези продукти съответстват на общи екологични препоръки. Екомаркировката на ЕС представлява единствената официална такава схема за целия единен пазар – съществуващите други национални или регионални схеми за екомаркировка обхващат този пазар само частично.

² Мисленето по отношение на цялостния жизнен цикъл (Life cycle thinking - LCT) е процес, при който се вземат под внимание, доколкото е възможно, всички потребявани ресурси и всички екологични и здравни последици, свързани със жизнения цикъл на даден продукт (стока или услуга), по отношение например на добива на ресурси, производството, използването, транспортирането, рециклирането, както и третирането и обезвреждането на отпадъци. Този процес дава възможност да се избегне „прехвърлянето на тежести” – т.е. на въздействия или на потребление на ресурси между отделните стадии от жизнения цикъл, географски райони и екологични или здравни проблемни области, като например промяната в климата, летния смог, киселинните дъждове или изчерпването на ресурсите и др. Оценката по отношение на цялостния жизнен цикъл (Life Cycle Assessment - LCA) представлява стандартизиран количествен метод за обединяване и оценка на входящите и изходящите потоци и на възможните екологични въздействия на дадена система от продукти през цялостния ѝ жизнен цикъл (ISO 14040 ff).

³ (IPP) (COM (2003) 302 окончателен).

⁴ (Решение № 1600/2002/EO).

⁵ http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/revision_en.htm

За да могат потребителите – както частните купувачи, така и купувачите от публичния сектор, да вземат под внимание екологични критерии при избора на съответните продукти и услуги на пазара, от съществено значение е те да могат да намират лесно разбираеми и надеждни критерии, които да им позволяват да разграничават действително „зелените“ продукти от техните конкуренти. Екомаркировките могат да играят важна роля във всеки пакет от мерки, насочени към насърчаване на разработването и продажбите на зелени продукти; те формулират ясни репери за участниците в пазара и, например, съответните критерии за екомаркировка могат да бъдат включвани в тържните условия за „зелени“ обществени поръчки.

Постижения на сега действащата схема:

Обсъждането и оценката на схемата за екомаркировка показват, че на микро равнище Схемата действа успешно, тъй като подпомага участващите организации да подобрят своите екологични показатели. Също така, обсъждането показва, че първоначалната идея за схемата продължава да е валидна и желателна в перспективата на политиката на ЕС. Тя предоставя на потребителите в ЕС екологично удостоверяване, на което те могат да се доверят, като в същото време дава възможност на търговските дружества да използват една маркировка за цялото им паневропейско или световно разпространение на продукти.

Също така, схемата за екомаркировка на ЕС осигурява полезен репер за екологични показатели и по редица други начини:

- Проучването EVER⁶ потвърждава, че критериите на схемата за екомаркировка на ЕС се използват дори и от неучастващи в схемата дружества, като повече от половината от запитаните дружества са заявили, че използват екомаркировката като репер за своите екологични показатели, дори и в случаите, когато не прилагат етикета.
- Съгласно Директивата за екологично проектиране на енергопотребяващи продукти⁷, за всеки продукт, на който е присъдена екомаркировката, автоматично се смята, че съответства на прилаганите мерки.
- Критериите на схемата за екомаркировка на ЕС се използват също и от други схеми за екомаркировка, като например Австрийската екомаркировка или „Северния лебед“ (Nordic Swan). И в двата случая тези схеми са възприели критериите на ЕС дума по дума за някои от своите групи продукти.

От друга страна, въпреки увеличението напоследък брой на дружествата с лицензи за участие в схемата, все още има само 26 установени групи продукти и около 500 дружества, произвеждащи продукти с екомаркировка. При общ обем на продажбите на екомаркирани продукти от над 1 милиард евро годишно, това представлява само малък дял от потенциалния пазар в ЕС за такива продукти.

Предлаган подход:

Оценката на въздействието показва, че сега действащата схема не постига своите цели поради слабата известност на маркировката и на недостатъчното ѝ възприемане от промишлеността, което се дължи на прекалено бюрократичните процедури и управление.

⁶

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/revision_en.htm

⁷

Вижте: http://ec.europa.eu/enterprise/eco_design/dir2005-32.htm

По тази причина се предлага следният пакет от мерки за изменение и опростяване на схемата:

- Формулиране на регламента по такъв начин, че той по-добре да съответства и на други устойчиво развити производствени и потребителски дейности;
- Отваряне на обхвата на екомаркировката;
- Въвеждане на мерки за насърчаване на хармонизацията с други схеми за екомаркировка;
- Увеличаване на групите от продукти / по-бързо разработване на критерии;
- Въвеждане на примерен образец за документацията относно критериите, за да може тя да бъде по-лесно ползвана;
- Включване при разработването на критериите на указания за „зелени“ обществени поръчки
- Премахване на годишните такси и опростяване на оценителните процедури;
- Въвеждане на партньорски проверки на компетентните органи;
- Популяризация сред участниците в пазара;
- Предлагане на задължителни екологични стандарти за продуктите;
- Опростяване на документацията за критериите, съсредоточаване на вниманието върху най-значителните екологични въздействия на продуктите, като в същото време се запазват високи нива на амбициозност по отношение на постиганите резултати.

Очаквани резултати/цели:

Настоящото преразглеждане на екомаркировката е насочено към постигане на следните характеристики по отношение на екомаркировката на ЕС:

- Висока степен на известност, разбиране и уважение в страните от ЕС-27 и в целия свят. Средносрочният показател за успех следва да бъде признаване на екомаркировката от потребители и от дружества в целия ЕС.
- Наличие на критерии за тези продукти и услуги, при които екомаркировката може да доведе до най-големи ползи, особено по отношение на групите от продукти с голямо въздействие върху околната среда и следователно с голям потенциал за подобрене. (Преминане от 25 към 40—50 групи от продукти към 2015 г.).
- Наличие на много продукти с екомаркировка по щандовете на магазините, измежду които потребителите да могат да избират (с 10% пазарен дял в групите от продукти, за които съществува екомаркировка).
- Документация за критериите, която да е лесно използвана от страна на купувачите от публичния сектор.
- Много добро хармонизиране на екомаркировката с другите маркировки, в глобално и национално отношение.
- Екомаркировка, която да може лесно да се постига от търговските дружества, с ограничени разходи и усилия от тяхна страна, като в същото време се поддържа висока амбициозност по отношение на екологичните резултати, за да се осигури надеждност за потребителите и за екологичните групи.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

3.1. Правно основание

Инструментът е ясно мотивиран от съображения по политиката в областта на околната среда, формулирани в член 175 от Договора за Европейската общност (ЕСТ). Това бе правното основание също и на Регламент (ЕО) № 1980/2000 относно ревизирана схема на Общността за присъждане на знака за екомаркировка.

3.2. Субсидиарност и пропорционалност

Настоящото предложение за регламент за екомаркировката предоставя правна рамка за формулиране, на нивото на ЕС, на репери за добри екологични показатели на продуктите, основаващи се на технически критерии. Също така, предложението предоставя правна рамка за тези търговски дружества, които желаят да покажат, че изпълняват критериите, да сторят това под надзора на държавите-членки.

3.3. Избор на инструменти

Изглежда, че очевидно подходящият инструмент е регламент на Европейския парламент и на Съвета, като се има предвид необходимостта от ясни и общи правила на действие на схемата навсякъде в Общността. В миналото, Европейската схема за присъждане на екомаркировка винаги се е основавала на регламенти (№ 880/1992 и № 1980/2000). Не са налице промени в рамковите условия за действие на схемата, които биха обосנוвали промяна във вида на инструмента.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Вижте финансовите справки в приложението.

5. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

5.1. Опростяване

Настоящото предложение е в изпълнение на съответния ангажимент, поет в постоянно действащата Програма на Комисията за опростяване, вижте COM (2008)33.

Не е възможно да бъдат количествено определени общите административни разходи, включително разходите на публичните власти за администриране на схемата, защото в случая става дума за доброволен инструмент, при който разходите в голяма степен зависят от участието на промишлеността и от съответните разходи за пазарен надзор на спазването на изискванията от страна на дружествата, които използват маркировката.

Възможно е също да се разгледа въздействието на избраните подварианти (micro-options) върху административните разходи за индивидуалните процедури. Освен това, необходимо е да се отбележи, че съгласно стриктното определение на Комисията за административни разходи, регламентът за екомаркировката не налага административни разходи на дружествата, тъй като това е доброволна схема и дружествата могат свободно да избират дали да участват или да не участват в нея.

Формулиране на регламента по начин той да съответства по-добре на останалите дейности на Комисията, насочени към устойчиво развито производство и потребление означава възможност за засилване на полезните взаимодействия между различните имащи отношение към продуктите политически инструменти и следователно означава наличие на хармонизация на рамката, в която се представят критериите. Това ще намали административната тежест върху дружествата.

Въвеждане на мерки за насърчаване на хармонизацията с други схеми за екомаркировка: за дружествата, желаещи да кандидатстват за повече от една екомаркировка, хармонизирането на мерките може да намали техните административни тежести. Разходите за изпитания могат да бъдат намалени със 100 %, ако наличието на една маркировка води до отпадане на изискването за допълнителна проверка. Едно такова намаляване на финансовата тежест би представлявало особен интерес за малките и средните предприятия.

Увеличаване на групите от продукти / по-бързо разработване на критерии: една опростена процедура за разработване на критерии би намалила разходите на всички участващи в този процес страни (защото ще се намали броят на срещите, на които е необходимо да се присъства), но разработването на по-голям брой групи от продукти очевидно ще е свързано със съответни разходи.

Един от аспектите на варианта „изменение на схемата” ще е осигуряването на възможност по-лесно да бъдат използвани за целите на европейската екомаркировка такива работи, които вече са изпълнени от други – например за нуждите на национални екомаркировки на държави-членки, от страна на Световната мрежа за екомаркировка или в контекста на други дейности на Комисията, например във връзка с Директивата за енергопотребяващите продукти или с новия План за действие за устойчиво развитие и производство. Това ще доведе до спестяване на парични средства, тъй като ще се избегне изолираното разработване на критерии за екомаркировка.

Въвеждане на примерен образец за документацията за критериите, за да може тя да бъде по-лесно ползвана: постигането на по-голяма стандартизация и удобство при ползването на документацията за критериите ще намали административната тежест за дружествата, както и за занимаващите се с покупки служби, които използват тези критерии при съставянето на технически спецификации.

Включване при разработването на критериите на указанията за „зелени“ обществени поръчки: както вече бе посочено в предната точка, занимаващите се с обществени поръчки служители ще имат по-лесен достъп до хармонизирани в рамките на целия ЕС критерии, а също и дружествата ще имат еднакви условия за съревнование, ако едни и същи критерии се използват в цяла Европа в техническите спецификации към договорите. Също така, това ще доведе и до спестяване на парични средства на държавите-членки, защото едни и същи критерии ще се използват както при екомаркировката, така и при обществените доставки.

Премахване на годишните такси: настоящите преки приходи на компетентните органи от такси възлизат в страните от ЕС-27 на около 1 милион евро годишно. С премахването на таксите тези преки приходи ще се изгубят, но това ще доведе и до намаляване на административните тежести за дружествата. Административните икономии вероятно ще съответстват на около половин човекоден годишно на дружество, в допълнение към ползата от отпадане на необходимостта от заплащане на годишна такса. За държавите-членки, административната тежест от действието на схемата ще остане същата, тъй като административните, оценителни и проверочни дейности за настоящата Схема са равностойни на работата, необходима за надзор на пазара съгласно новите предложения. От друга страна, наличието на по-прости критерии ще допринесе за намаляване на необходимото администриране.

5.2. Отмяна на съществуващо законодателство

Съществуващият Регламент (ЕО) № 1980/2000 за екомаркировката ще бъде отменен.

5.3. Клауза за преразглеждане / преработка / ограничено във времето действие

Включена е клауза за преразглеждане.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

относно Схема на Общността за екомаркировка

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията⁸,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁹,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите¹⁰,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора¹¹,

като имат предвид, че:

- (1) Целите на Регламент (ЕИО) № 1980/2000 на Съвета от 17 юли 2000 г. относно ревизирана схема на Общността за присъждане на знака за екомаркировка¹² бяха да се създаде доброволна схема на Общността за присъждане на екомаркировки, насочена към насърчаване на продукти с намалено въздействие върху околната среда през целия им жизнен цикъл и за предоставяне на потребителите на точна, неподвеждаща и научно обоснована информация за въздействието на продуктите върху околната среда.
- (2) Придобитият опит при прилагането на Регламент (ЕО) № 1980/2000 показва необходимостта от изменение на Общностната схема за екомаркировка, с оглед на увеличаване на нейната ефективност и постигане на по-голяма целенасоченост на нейното действие.
- (3) За да се избегне създаването на прекалено много схеми за екологична маркировка, както и за да се насърчи постигането на по-високи екологични показатели във всички сектори, при които въздействието върху околната среда оказва влияние при избора от страна на потребителите, следва да бъдат разширени възможностите за използване на Общностната екомаркировка. Но от друга страна, необходимо е да се осигури ясно разграничение между настоящия регламент и Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 г. относно

⁸ ОВ С, , стр.

⁹ ОВ С, , стр.

¹⁰ ОВ С, , стр.

¹¹ ОВ С, , стр.

¹² ОВ L 237, 21.9.2000 г., стр. 1.

екологично чистото производство и етикетиране на екологично чисти продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91¹³.

- (4) Общностната схема за екомаркировка представлява част от политиката на Общността за устойчиво развитие потребление и производство, която цели да бъде намалено отрицателното въздействие на потреблението и производството върху околната среда, здравето и природните ресурси. Схемата е предназначена да популяризира, посредством използването на екомаркировка, тези продукти, които имат високи екологични показатели. За тази цел, уместно е да се изисква кандидатстващите за екомаркировка продукти да съответстват на такива критерии, които отговарят на най-добрите екологични показатели, налични на пазара в Общността. Тези критерии следва да са прости за разбиране и прилагане и поради това следва да се отнасят само за най-значимите въздействия на продуктите върху околната среда.
- (5) Желателно е някоя от заинтересованите страни да е водеща при разработването или преразглеждането на критериите за екомаркировка, при условие че бъдат спазени общите процедурни правила и че процесът бъде координиран от Комисията. За да бъде осигурена цялостната съгласуваност на действията на Общността, уместно е също да се изисква да бъдат взети под внимание, при разработването на критериите за екомаркировка, най-новите цели на Общността в областта на околната среда, като например Програмите за дейности във връзка с околната среда, Стратегиите за устойчиво развитие и Програмите за противодействие на промяната на климата.
- (6) За да се опрости Общностната схема за екомаркировка и за да се намалят административните тежести, свързани с използването на екомаркировката, процедурите за оценка и проверка (assessment and verification procedures) следва да бъдат заменени от система за регистрация (registration system).
- (7) С оглед да се увеличи използването на екомаркировката и за да не бъдат поставяни в неблагоприятно положение лицата, чиито продукти отговарят на критериите за екомаркировка, следва да бъдат намалени разходите за използване на екомаркировка.
- (8) В светлината на опростените процедури за използване на екомаркировката, уместно е да се формулират условия, при които тя може да се използва и, за да бъде осигурено спазването на тези условия, да се изисква от компетентните органи да провеждат проверки и да забраняват използването на екомаркировка в случаите, когато условията не са спазени. Също така, уместно е да се изисква от държавите-членки да определят правила за налагане на наказания за нарушения на настоящия регламент и да гарантират, че тези наказания се прилагат.
- (9) Необходимо е да бъде привлечено общественото внимание към Общностната екомаркировка чрез популяризационни дейности, за да се постигне осведоменост на потребителите за маркировката и да могат те да правят информиран избор.
- (10) За да се улесни маркетингът на продуктите, носещи национална екомаркировка и Общностна екомаркировка, както и за да се избегне объркването на потребителите, необходимо е да се засили съгласуваността между Общностната

¹³ ОВ L 189, 20.7.2007 г., стр. 1.

схема за екомаркировка и съответните национални схеми на страни в Общността.

- (11) За да се осигури хармонично прилагане на регистрационната система и на пазарното наблюдение и контрол върху използването на екомаркировката в рамките на Общността, компетентните органи следва да участват в система за партньорско оценяване.
- (12) Мерките, необходими за прилагане на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията¹⁴.
- (13) По-специално, Комисията следва да бъде упълномощена да приема критериите, на които продуктите трябва да съответстват, за да могат тези продукти да бъдат обозначавани с екомаркировката, както и да променя приложенията към настоящия регламент. Тъй като посочените мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, *inter alia* чрез допълването му с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приемани в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (14) За да се осигури по-голяма яснота и правна недвусмисленост, следва съответно да бъде отменен Регламент (ЕО) № 1980/2000 и да бъде заменен с настоящия регламент.
- (15) С цел да се осигури плавен преход между Регламент (ЕО) № 1980/2000 и настоящия регламент, следва да бъдат издадени подходящи преходни разпоредби,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1 **Предмет**

С настоящия регламент се формулират правилата за установяване и прилагане на Общностната схема за екомаркировка.

Член 2 **Обхват**

Настоящият регламент следва да се прилага за всички стоки или услуги, които се предоставят на пазара на Общността за разпространение, потребление или използване, било срещу заплащане или безплатно (наричани тук „продукти“).

По отношение на хранителните продукти, отговарящи на определението в член 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета¹⁵, настоящият регламент следва да се прилага само за обработените храни и за продуктите на рибарството и селското стопанство.

¹⁴ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

¹⁵ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „Група от продукти“ ("product group") представлява множество от стоки или услуги, които служат за сходни цели и са равностойни от гледна точка на употреба и възприемане от потребителя.
2. „Потребител“ ("consumer") означава всяко физическо или юридическо лице, което купува или получава продукт на пазара било за използване или потребление, или за производство или разпределение.
3. „Въздействие върху околната среда“ ("environmental impact") означава всяка промяна на околната среда, която изцяло или частично е предизвикана от продукт през неговия жизнен цикъл.
4. „Екологични показатели“ ("environmental performance") означава резултатът от подобряването от страна на производителя на тези характеристики на продуктите, които причиняват въздействие върху околната среда.

Член 4

Компетентни органи

1. Всяка държава-членка следва да посочи орган или органи, отговарящи за изпълнението на предвидените в настоящия регламент задачи (оттук нататък наричан(и) „компетентният орган“ или „компетентните органи“), както и да осигури неговата (тяхната) оперативност. В случаите, когато са посочени повече от един компетентни органи, държавата-членка следва да определи съответните правомощия на тези органи и приложимите към тях изисквания за координация.
2. Съставът на компетентните органи трябва да е такъв, че да осигурява тяхната независимост и необвързаност; също така, процедурните им правила трябва да са такива, че да осигуряват прозрачност при провеждането на дейността им, както и участие на заинтересованите страни.

Член 5

Европейски борд за екомаркировка

1. Комисията следва да създаде Европейски борд за екомаркировка (European Union Ecolabelling Board – EUEB), както и да назначи неговите членове, които да са представители на посочените в член 4 компетентни органи и представители на други заинтересовани страни. Европейският борд за екомаркировка следва да дава свой принос при разработването и преразглеждането на критериите за екомаркировка и да прави преглед на прилагането на Общностната схема за екомаркировка. Също така, той следва да предоставя съвети и съдействие в тези области на Комисията и, по-специално, да дава препоръки за минималното равнище на изискванията за екологични показатели.
2. Комисията следва да осигури, че при провеждането на своите дейности, Европейският борд за екомаркировка ще спазва баланс на участието на всички съответни заинтересовани страни, свързани с дадена група от продукти —

например на производители, търговци на дребно, вносители, групи по опазването на околната среда и организации на потребителите.

Член 6

Общи изисквания към критериите за екомаркировка

1. Критериите за екомаркировка следва да се основават на екологичните показатели на продуктите, като се отчитат най-новите стратегически цели на Общността в областта на околната среда.
2. Екологичните показатели на продуктите следва да се определят въз основа на най-добрите показатели на продукти, налични на пазара в Общността. За тази цел, следва да бъдат разглеждани най-значителните въздействия върху околната среда през целия жизнен цикъл на продуктите, по-специално въздействията върху промяната на климата, въздействията върху природата и биоразнообразието, потреблението на енергия и суровини, генерирането на отпадъци, емисиите във всички видове среди, замърсяването чрез физични въздействия и използването и изпускането на опасни вещества.
3. Критериите за екомаркировката ще определят на какви екологични изисквания трябва да отговаря даден продукт, за да може да носи екомаркировка.
4. При задаването на екологичните изисквания следва да се разглежда чистият баланс между ползите и тежестите за околната среда, включително и за аспекти на здравето и безопасността, свързани с различните етапи от жизнения цикъл на разглежданите продукти.
5. Тези критерии следва да включват изисквания, осигуряващи адекватно функциониране на продуктите с екомаркировка, съответстващо на тяхното предназначение.
6. При определянето на критериите за екомаркировка следва да се отчитат и критериите за други екологични маркировки за съответната група от продукти, когато съществуват такива.

Член 7

Разработване и преразглеждане на критериите за екомаркировка

1. След консултация с Европейския борд за екомаркировка, Комисията следва да установи критерии за екомаркировка и да играе водеща роля при тяхното разработване или преразглеждане.

След консултация с Европейския борд за екомаркировка, държавите-членки, компетентните органи и останалите заинтересовани лица могат също да инициират и да играят водеща роля при разработването или преразглеждането на критерии за екомаркировка.

Този, който инициира и играе водеща роля при разработването или преразглеждането на критерии за екомаркировка следва, в съответствие с посочената процедура в приложение I, буква А, да подготви следните документи:

- а) предварителен доклад;
- б) проектопредложение за критериите;

- в) технически доклад в подкрепа на проектопредложението за критериите;
 - г) окончателния доклад;
 - д) наръчник за потенциалните ползватели на екомаркировката и за компетентните органи;
 - е) наръчник за властите, възлагащи обществени поръчки.
2. В случаите, когато вече са разработени критерии в рамките на друга схема за екомаркировка, по отношение на група от продукти, за която не са установени критерии от страна на Общностната схема, всяка държава-членка, в която се признава другата схема за екомаркировка, може, след консултация с Комисията и с Европейския борд за екомаркировка, да предложи тези критерии за разработване в рамките на Общностната схема.
- В такъв случай може да бъде използвана съкратената процедура за разработване на критерии, посочена в приложение I, точка буква Б, при условие, че предлаганите критерии са били разработени в съответствие с процедурата от приложение I, буква А.
3. В случаите, когато се разработват критерии за обработени храни, различни от продуктите от аквакултури, тези критерии следва да се отнасят само за обработката, транспорта и опаковането.

Член 8

Установяване на критерии за екомаркировка

1. Комисията следва, след консултация с Европейския борд за екомаркировка, да предприеме мерки за установяване на специфични критерии за екомаркировка по отношение на всяка група от продукти.
- Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, като го допълват, следва да бъдат предприети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 16, параграф 2.
2. Във връзка с мерките, посочени в параграф 1, Комисията следва да:
- а) установи изисквания за оценка на съответствието на специфични продукти с критериите за екомаркировка;
 - б) да посочи, където това е уместно, три ключови екологични характеристики, които да бъдат отбелязани в екомаркировката;
 - в) да определи срока на валидност на критериите и на изискванията за оценяване.
3. Срокът на валидност на критериите и изискванията за оценяване следва да се определят за всеки набор от критерии за екомаркировка и за всяка група от продукти.

Член 9

Регистрация за използване на екомаркировка

1. За да могат да използват екомаркировка, производителите, вносителите, предоставящите услуги лица, търговците на едро или разпространителите

следва да се регистрират при един от компетентните органи, посочени в член 4, в съответствие със следните правила:

- а) когато даден продукт произхожда от една единствена държава-членка, регистрацията следва да се направи при компетентния орган на тази държава-членка;
- б) когато даден продукт произхожда в една и съща форма от няколко държави-членки, регистрацията може да се направи при компетентния орган в една от тези държави-членки.
- в) когато даден продукт е с произход извън Общността, регистрацията следва да се направи при компетентен орган в някоя (която и да е) от държавите-членки, в които продуктът ще се пуска или е бил пуснат на пазара.

Екомаркировката следва да е съгласно един от образците, изобразени в приложение II.

Екомаркировката може да се използва само във връзка с такива продукти, които са обхванати от регистрацията и съответстват на критериите за екомаркировка на съответните продукти.

2. В заявките за регистрацията следва да се посочват името и адреса на търговеца, съответната група от продукти, както и да се включи пълно описание на продукта.

Към заявките за регистрацията следва да се прилага цялата съответна документация, както е определено в съответната мярка на Комисията за формулиране на критерии за екомаркировка за дадената група от продукти.

3. Компетентният орган, на когото е подадена заявка за регистрацията, може да събира за провеждането на регистрацията такса от максимум 200 евро. В случай, че се събира такса, необходимо условие за използването на екомаркировката е таксата да бъде платена навреме.

4. Компетентният орган следва да провери споменатата в параграф 2 документация в срок от два месеца след получаването на заявката за регистрацията.

Ако документацията е пълна, компетентният орган следва да определи регистрационен номер за всеки продукт.

5. След получаването на регистрационен номер, търговецът има право да постави екомаркировката върху продукта. В случай, че постави екомаркировка, търговецът следва да отбележи на продукта и регистрационния номер.

6. Компетентният орган, който е регистрирал даден продукт, следва да съобщава за всяка регистрацията на Комисията. Комисията следва да създаде общ регистър и редовно да го актуализира. Регистърът трябва да бъде публично достъпен.

7. Екомаркировката може да се поставя на продуктите, обхванати от регистрацията, както и на техните съответни рекламни материали.

8. Регистрацията следва да не е в противоречие с екологичните или с други нормативни изисквания на Общността или на националното законодателство, приложимо към различните етапи от жизнения цикъл на продукта.

9. Правото за използване на екомаркировката не се разпростира и до използване на екомаркировката като компонент на търговска марка.
 10. В случаите, когато екомаркировката се поставя на обработени храни, различни от продуктите от аквакултури, които не съответстват на изискванията на Регламент (ЕО) № 834/2007, към нея трябва да се добави индикация в същото визуално поле, изясняваща че екомаркировката се отнася само за екологичните показатели на обработката, транспорта или опаковането на продукта.
- Горната алинея се прилага също и по отношение на обработените храни с етикетиране съгласно член 24 от Регламент (ЕО) № 834/2007.

Член 10

Пазарен надзор и контрол на използването на Общостната екомаркировка

1. Забраняват се всякаква фалшива или подвеждаща реклама или използването на маркировка или знак, водещ до объркване с Общостната екомаркировка.
2. Регистрираният продукта компетентен орган следва да извършва проверки — периодично или в случай на оплакване във връзка с направена от него регистрация. Тези проверки могат да се осъществяват внезапно въз основа на случаен подбор.

Регистрираният продукта компетентен орган следва да информира ползвателя на екомаркировката за всякакви оплаквания по отношение на означения с екомаркировката продукт и може да поиска от ползвателя да отговори на тези оплаквания. Компетентният орган може скрие идентичността на подалия оплакването от ползвателя на екомаркировката.

3. Ползвателят на екомаркировката следва да дава възможност на регистрирания продукта компетентен орган да предприема всякакви необходими проучвания, за да наблюдава текущото спазване от страна на ползвателя на критериите за групата продукти и на изискванията на член 9.
4. Ползвателят на екомаркировката е длъжен, при поискване от регистрирания продукта компетентен орган, да осигури достъп до помещенията, където се произвежда съответният продукт.

Искането за достъп може да бъде направено във всеки един разумен момент от времето и без предизвестие.

5. В случай, че след като даде на ползвателя на екомаркировката възможност да представи своите забележки, регистрираният продукта компетентен орган установи, че означени с екомаркировка продукти не отговарят на критериите за съответната група продукти, или че екомаркировката не се използва в съответствие с член 9, този орган следва да забрани използването на екомаркировка върху тези продукти. В такъв случай, ползвателят на екомаркировката няма право на възстановяване на таксата, посочена в член 9, параграф 3 — нито цялостно, нито частично.

Компетентният орган следва незабавно да информира всички други компетентни органи и Комисията за така наложената забрана.

6. Регистрираният продукта компетентен орган не следва да разкрива или да използва за цели, нямащи отношение към екомаркировката, такава информация, която този орган е придобил при оценка на спазването от страна

на даден ползвател на посочените в член 9 правила за използване на екомаркировка.

Този орган следва да предприеме всички разумно допустими стъпки за защита на предоставените му документи срещу фалшифициране и злоупотреби.

7. Ако даден компетентен орган научи за пазарно присъствие на продукт с екомаркировка, който би могло да не съответства на критериите за съответната група от продукти и на изискванията на член 9, този орган незабавно следва съответно да информира Комисията и регистрирания продукта компетентен орган.

Регистрираният продукта компетентен орган следва да предприеме необходимите стъпки за проучване на съответствието на продукта с критериите за съответната група продукти и с изискванията на член 9. Прилага се описаната в параграф 5 процедура.

Член 11

Схеми на държавите-членки за екомаркировка

В случаите, когато съществуват публикувани критерии на Общностната екомаркировка за дадена група от продукти, други национално признати схеми за екомаркировка, които не са обхващали тази група от продукти по време на публикуването на критериите, могат да бъдат разширени и върху тази група от продукти, при условие че разработените за тези схеми критерии са поне толкова строги, колкото са критериите за Общностната екомаркировка.

Член 12

Популяризиране на екомаркировката

Държавите-членки и Комисията, в сътрудничество с членовете на Европейския борд за екомаркировка, следва да популяризират използването на Общностната екомаркировка чрез осведомителни дейности и информационни кампании за потребителите, производителите, купувачите от публичния сектор, търговците, разпространителите и широката общественост, като по този начин подкрепят развитието на схемата.

Член 13

Партньорска проверка

За да се осигури хармонизирано прилагане на изискванията на членове 9 и 10, компетентните органи следва да преминат през партньорска проверка. Партньорската проверка следва да се провежда въз основа на добре обосновани и прозрачни критерии и разпоредби за оценка.

Комисията следва да осъществява надзор над правилата и правилното функциониране на партньорската проверка. Компетентните органи следва да изпратят доклад за партньорската проверка до Комисията, която следва да препрати информацията до Европейския борд за екомаркировка и да осигури публичен достъп до нея.

Член 14

Доклад

В срок до [задаване на конкретна дата — пет години след датата на публикуване], Комисията следва да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад за

прилагането на Общностната схема за екомаркировка. В този доклад следва също да бъдат идентифицирани елементи за възможно преразглеждане на схемата.

Член 15

Променяне на приложенията

Комисията може увеличи максималния размер на таксата, посочен в член 9, параграф 3, както и да изменя приложенията.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 16, параграф 2.

Член 16

Комитет

Комисията ще бъде подпомагана от Комитет.

Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат член 5а, параграфи от 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 17

Санкции

Държавите-членки следва да определят правилата относно санкциите, приложими при нарушаване на разпоредбите на настоящия регламент, както и да вземат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези санкции. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, съразмерни и разубеждаващи. Държавите-членки следва да съобщят тези разпоредби на Комисията най-късно до [...] и да я уведомяват незабавно за всяко последващо изменение, което засяга тези разпоредби.

Член 18

Отмяна

Регламент (ЕО) № 1980/2000 се отменя.

Член 19

Преходни разпоредби

Регламент (ЕО) № 1980/2000 ще продължи да се прилага за договорите, сключени съгласно неговия член 9, до датата на изтичане на тези договори.

Член 20

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и е пряко приложим във всички държави-членки.

Съставен в Брюксел,

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Процедура за разработването и преразглеждането на критериите за екомаркировка

A. СТАНДАРТНА ПРОЦЕДУРА

Следва да бъдат съставени следните документи:

1. Предварителен доклад

Предварителният доклад трябва да съдържа следните елементи:

- Количествена оценка на потенциалните екологични ползи във връзка с групата от продукти, включително разглеждане на ползите, произтичащи от други подобни европейски и национални групи от продукти за екомаркировка;
- Обосновка за избора и обхвата на групата от продукти;
- Разглеждане на всякакви възможни търговски въпроси;
- Анализ на критерии за други екомаркировки;
- Описание на действащите закони и на съществуващите законодателни инициативи, имащи отношение към сектора на групата продукти;
- Вътрешнообщностна пазарна информация за сектора, включително обеми и оборот;
- Текущ и бъдещ потенциал за пазарно проникване на продуктите с екомаркировка;
- Степен и обща значимост на въздействията върху околната среда, свързани с групата от продукти, въз основа на нови и съществуващи проучвания за оценка на жизнения цикъл; могат да се използват и други научни данни; критичните и спорните въпроси следва да бъдат докладвани подробно и оценявани.
- Посочване на източниците на събраните данни и информация, използвани в доклада.

Предварителният доклад следва да се публикува на специалната интернет страница на Комисията за екомаркировките, за да може да се изказват мнения по него и той да се използва като справочен материал при разработване на критериите.

2. Проектопредложение за критериите и съответен технически доклад

След публикуването на предварителния доклад, следва да бъдат съставени проектопредложение и технически доклад в подкрепа на проектопредложението.

Предложените критерии трябва да отговарят на следните изисквания:

- те следва да се основават на екологичните показатели през целия жизнен цикъл на продукта и да съответстват, доколкото е възможно, на 10 % от наличните продукти на пазара с най-добри показатели;
- те следва да се основават на най-значимите въздействия на съответния продукт върху околната среда, да бъдат изразени, доколкото това е разумно постижимо, чрез ключови технически показатели за екологичните характеристики на продукта и да бъдат удобни за оценка в съответствие с разпоредбите в настоящия регламент;
- те следва да се основават на надеждни данни и информация, представителни, доколкото това е възможно, за целия пазар в Общността;

- те следва да се основават на данни за жизнения цикъл и на количествено изразени данни за въздействията върху околната среда, в съответствие с Европейските референтни системи за данни за жизнения цикъл (European Reference Life Cycle Data Systems – ELCD);
- те следва да отчитат мненията на всички заинтересовани страни, участвали в консултацияния процес;
- те следва да гарантират хармонизация със съществуващото законодателство, приложимо за съответната група от продукти, по отношение на определенията, методите за изпитания и техническата и административната документация;
- те следва да са съобразени със съответните политики на Общността и с изпълнените работи по отношение на други групи от продукти.

Проектопредложението за критерии следва да е написано по начин, който да го прави лесно достъпно за желаещите да го ползват. Също така, то трябва да съдържа обосновка за всеки един критерий и да описва екологичните ползи, свързани с всеки един критерий.

Техническият доклад трябва да включва като минимум следните елементи:

- научна обосновка за всяко изискване и критерий;
- количествено изразяване на цялостните екологични показатели, които се очаква да бъдат постигнати общо по всички критерии, в съпоставка със средните по екологичните си показатели продукти на пазара;
- оценка на очакваните цялостни екологични/икономически/социални въздействия на критериите;
- посочване на подходящите изпитателни методи за оценка на различните критерии;
- оценка на разходите за изпитания;
- за всеки отделен критерий, информация за всички изпитания, доклади, както и за друга документация, която следва да бъде подготвяна от ползвателите при поискване от компетентен орган, съгласно член 10, параграф 3.

Техническият доклад и проектопредложението за критериите следва да се публикуват на специалната интернет страница на Комисията за екомаркировките, за да може да се изказват мнения по тях. Водещата страна при разработването на съответната група от продукти следва да разпространи доклада до всички заинтересовани страни.

Следва да се проведат минимум две открити срещи на работната група по отношение на предлаганите критерии, за които да бъдат поканени всички заинтересовани страни, като например компетентните органи, представители на промишления сектор — включително на малки и средни предприятия, профсъюзи, търговци на дребно, вносители, екологични и потребителски организации. Представители на Комисията също следва да участват в тези срещи.

Проектопредложението за критерии и техническият доклад следва да бъдат предоставени на разположение поне един месец преди първата среща на работната група. Всяко последващо проектопредложение за критерии следва да бъде предоставяно на разположение поне един месец преди съответната следваща среща. Аргументацията за всякакви промени на критериите в последващи предложения трябва да бъде изцяло обяснена и документирана, с позоваване на обсъжданията в откритите срещи на работните групи и мнения, получени при публичните обсъждания.

Следва да се дават отговори на всички мнения, получени при процеса на разработване на критериите, като се посочва дали и по какви причини съответното мнение е възприето или отхвърлено.

3. Окончателен доклад и критерии

Окончателният доклад трябва да съдържа следните елементи:

Ясни отговори на всички мнения и предложения, като се посочва дали и по какви причини те са приети или отхвърлени. Заинтересованите страни от Европейския съюз и тези, които не са от Европейския съюз, ще бъдат третирани при равни условия.

Също така, окончателният доклад трябва да включва следните елементи:

- резюме в размер на една страница, представящо степента на подкрепа на предлаганите критерии от страна на компетентните органи;
- обобщен списък на всички документи, които са били разпространени в процеса на разработване на критериите, заедно с посочване на датата на разпространяване на всеки документ и на адресатите на документа, както и копия на въпросните документи;
- списък на заинтересованите страни, участващи в работата, или които са били консултирани или са изразили мнение, заедно с информацията за контакт с тях.
- обобщение на оценката на въздействието;
- предложения за популяризиране сред участниците в пазара и за комуникационна стратегия по отношение на групата от продукти.

Всички получени във връзка с окончателния доклад забележки следва да бъдат взети под внимание, както и да се предоставя при поискване информация за последващите развития във връзка с такива коментари.

4. Наръчник за потенциалните ползватели на екомаркировката и за компетентните органи

Следва да бъде съставен наръчник за нуждите на потенциалните ползватели на екомаркировката и на компетентните органи при оценка на съответствието на продуктите с критериите.

5. Наръчник за властите, възлагащи обществени поръчки

Следва да бъде съставен наръчник с упътвания за използване на критериите за екомаркировка от страна на властите, възлагащи обществени поръчки.

Note: Комисията ще предостави образци, съответно за наръчник за заявители и компетентни органи и за наръчник за властите, възлагащи обществени поръчки.

Б. СЪКРАТЕНА ПРОЦЕДУРА, В СЛУЧАЙ ЧЕ КРИТЕРИИТЕ СА ВЕЧЕ РАЗРАБОТЕНИ ЗА ДРУГИ СХЕМИ ЗА ЕКОМАРКИРОВКА

На Комисията се представя само един доклад. В този доклад трябва да е включен раздел, показващ че формулираните в приложение I, точка А, технически изисквания и изискванията за обсъждания са изпълнени, включително по отношение на съставянето на проектопредложение за критериите, на наръчник за потенциални ползватели на екомаркировката и за компетентни органи, а също и наръчник за властите, възлагащи обществени поръчки.

Ако Комисията се увери, че докладът и критериите отговарят на изискванията, посочени в приложение I, буква А, докладът с проектопредложението за критерии ще бъде публикуван на специалната интернет страница на Комисията за екомаркировки за период от два месеца, през който период ще могат да бъдат давани мнения.

Следва да се дават отговори на всички мнения, получени през периода на публично обсъждане, като се посочва дали и по какви причини съответното мнение е прието или отхвърлено. С отчитане на всякакви промени, направени през периода на обществено обсъждане, както и при условие, че никоя държава-членка не поиска открита среща на работната група, Комисията може да приеме разглежданите критерии.

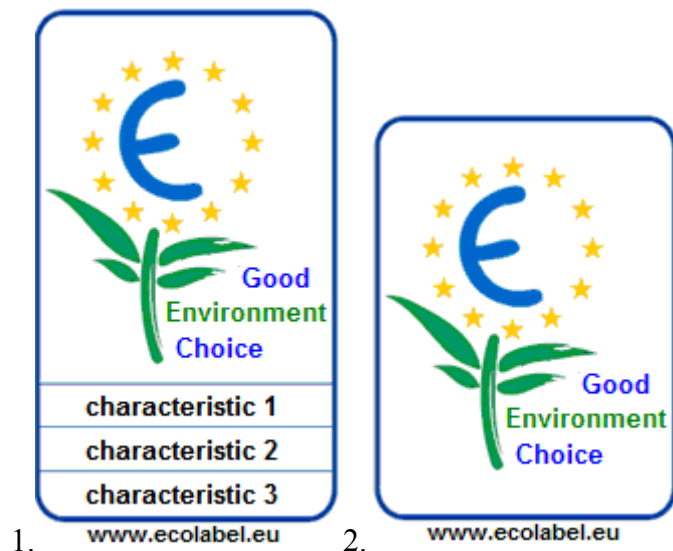
В случай на съответно искане от която и да е държава-членка, следва да се проведе открита среща на работната група по отношение на предлаганите критерии, в която да участват всички заинтересовани страни, като например компетентни органи, представители на промишления сектор (включително на малки и средни предприятия), профсъюзи, търговци на дребно, вносителите, екологични и потребителски организации. Представители на Комисията също следва да участват в тази среща.

С отчитане на всякакви промени, направени през периода на обществено обсъждане или по време на срещата на работната група, Комисията може да приеме разглежданите критерии.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Графичен вид на екомаркировката

Общностната екомаркировка има едно от следните означения:



Образец 1 следва да се използва в случаите, когато Комисията е посочила трите ключови екологични характеристики, които да бъдат отбелязани в екомаркировката съгласно член 7.

Регистрационният номер на екомаркировката също трябва да е отбелязан върху продукта. Той следва да бъде със следния формат:

Ecolabel reference: XX / YYYY

Тук на мястото на XX следва да бъде означена страната, в която е направена регистрацията, а на мястото на YYYY — съответно регистрационният номер, даден от компетентния орган.

НОРМАТИВЕН ФИНАНСОВ ОТЧЕТ

1. НАИМЕНОВАНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО:

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА
относно Общностна схема за екомаркировка

2. РАМКА УД/БД (УПРАВЛЕНИЕ ПО ДЕЙНОСТИ / БЮДЖЕТ ПО ДЕЙНОСТИ)

Засегната/-и област/-и в политиката и свързани с нея/тях дейности:

0703 – Прилагане на политиката и законодателството на Общността за околната среда

3. БЮДЖЕТНИ РЕДОВЕ

3.1. Бюджетни редове (оперативни редове и редове, свързани с техническа и административна помощ (предишни редове Б.А)), включително съответните им наименования:

07 01 04 01: LIFE+ (Финансов инструмент за околната среда – 2007—2013 г.)
— Разходи за административно управление

07 03 07: LIFE+ (Финансов инструмент за околната среда — 2007—2013 г.)

3.2. Продължителност на действието и на финансовото отражение:

Действието (настоящият регламент за екомаркировка) се очаква да влезе в сила през 2009 г. Оперативните разходи за периода 2009—2013 г. ще се покриват от финансовия инструмент LIFE +.

3.3. Бюджетни характеристики

Бюджетен ред	Вид разходи		Нови	Принос на ЕАСТ	Принос на страни кандидатки	Функция във финансовата перспектива
07010401	Незадължителни	ЕБК (едногодишни) ¹⁶	НЕ	НЕ	ДА	№ 2
070307	Незадължителни	Многогодишни	НЕ	НЕ	ДА	№ 2

¹⁶ Едногодишни бюджетни кредити, по-нататък наричани ЕБК

4. ОБОБЩЕНИЕ НА СРЕДСТВАТА

4.1. Финансови средства

4.1.1. Обобщение на бюджетните кредити за поети задължения (БКПЗ) и бюджетните кредити за плащания (БКП)

в милиони EUR (до 3 знака след десетичната запетая)

Вид разход	Раздел №		2009	2010	2011	2012	2013	2014 г. и по-нататък	Общо 2009-2013
------------	----------	--	------	------	------	------	------	----------------------	----------------

Оперативни разходи¹⁷

Бюджетни кредити за поети задължения (БКПЗ)	8.1.	а	0,990	4,710	3,210	3,210	0,710	-	12,830
Бюджетни кредити за плащания (БКП)		б	0,660	3,338	3,214	3,410	1,543	0,665	12,830

Административни разходи в рамките на референтната сума¹⁸

Техническа и административна помощ (ЕБК)	8.2.4.	в	-	-	-	-	-	-	-
--	--------	---	---	---	---	---	---	---	---

ОБЩА РЕФЕРЕНТНА СУМА

Кредити за поети задължения		а+в	0,990	4,710	3,210	3,210	0,710	-	12,830
Бюджетни кредити за плащания		б+в	0,660	3,338	3,214	3,410	1,543	0,665	12,830

Административни разходи, които не са включени в референтната сума¹⁹

Човешки ресурси и свързани с тях разходи (ЕБК)	8.2.5.	г	0,424	0,940	1,156	1,156	1,156	-	4,832
Административни разходи, без човешките ресурси и свързаните с тях разходи, изключени от референтна сума (ЕБК)	8.2.6.	д	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	-	1,000

Обща ориентировъчна финансова стойност на интервенцията

ОБЩО БКПЗ, включително разности за човешки ресурси		а+в+ +г+д	1,614	5,850	4,566	4,566	2,066		18,662
ОБЩО БКП, включително разходи за човешки ресурси		б+в+ +г+д	1,284	4,478	4,570	4,766	2,899	0,665	18,662

¹⁷ Разходи, които не спадат към глава xx 01 от съответния дял xx.

¹⁸ Разходи съгласно параграф xx 01 04 от раздел xx.

¹⁹ Разходи в рамките на глава xx 01, освен статии xx 01 04 или xx 01 05.

Подробности за съфинансирането

Ако предложението включва съфинансиране от държави-членки или от други органи (да се посочат), в таблицата по-долу трябва да бъде представен очакваният размер на такова съфинансиране (могат да бъдат добавени допълнителни редове, ако са предвидени различни органи за съфинансирането):

в милиони EUR (до 3 знака след десетичната запетая)

Съфинансиращ орган		Година n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 и следващи	Общо
.....	е							
Общо БКПЗ, включително съфинансиране	a+b+г++д+е							

4.1.2. Съвместимост с финансовото планиране

- ☒ Предложението е съвместимо със съществуващото финансово планиране.
- ☐ Предложението може да се нуждае от повторно планиране на подходящи позиции във финансовата перспектива.
- ☐ Във връзка с предложението може да е необходимо прилагане на разпоредбите на Междуинституционалното споразумение²⁰ (т.е. инструмент за гъвкавост или преразглеждане на финансовата перспектива).

4.1.3. Финансово отражение върху приходите

- ☒ Предложението няма финансови отражения върху приходите
- ☐ Предложението има финансово отражение – неговият ефект е следният:

в милиони EUR (до един знак след десетичната запетая)

²⁰

Вижте точки 19 и 24 от Междуинституционалното споразумение.

Бюджетен ред	Приход	Преди действието [Година n-1]	Ситуация след действието					
			[Година n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ²¹
	а) <i>постъпления в абсолютни стойности</i>							
	б) <i>Промяна в Δ постъпленията</i>							

4.2. Човешки ресурси на пълно работно време (ПРВ) (включително длъжностни лица, временен и външен персонал) - вж. подробности в точка 8.2.1.

Годишни потребности	2009	2010	2011	2012	2013	2014 г. и по-нататък
Общ брой човешки ресурси	5	13	15	15	15	15

Понастоящем, върху екомаркировката работят в Генерална дирекция „Околна среда“ следните видове служители: 3,5 души с клас AD и 1 служител с клас AST.

5. ХАРАКТЕРИСТИКИ И ЦЕЛИ

5.1. Потребности, които трябва да бъдат задоволени в краткосрочен или дългосрочен план

Главната цел на настоящия регламент е да бъде в по-голяма степен насърчено устойчиво развитото производство и потребление на продукти, както и устойчиво развитото предоставяне на услуги, чрез формулирането на реперни показатели за добри екологични характеристики на продукти и услуги. Като насочва към тях потребителите, екомаркировката ще откроява продуктите и услугите, които са в съответствие с реперните показатели, спрямо останалите продукти и услуги от същата категория.

Схемата за екомаркировка ще определи по по-добър начин тези реперни показатели за добри екологични характеристики, които се основават на най-добрите постижения, налични на пазара по време на определянето на критериите.

²¹ Следва да бъдат добавени допълнителни колони, ако е необходимо, т.е. ако продължителността на дейността надхвърля 6 години.

5.2. Добавена стойност от участието на Общността и съответствие на предложението с други финансови инструменти, както и възможно полезно взаимодействие

В рамките на единния пазар, логичният път на развитие е да бъде формулиран един общ набор от насоки за определяне на реперите за екологичната надеждност на продуктите, а не да се използват различни репери във всяка държава-членка. Наличието на една обхващаща целия ЕС схема улеснява търговските дружества, желаещи да реализират на пазара „екологосъобразни“ продукти в ЕС и дава възможност на потребителите да купуват така наречените „зелени“ продукти независимо от мястото, където се намират, бидейки убедени, че тези продукти споделят общи екологични препоръки. Екомаркировката на ЕС представлява единствената официална такава схема за целия единен пазар – съществуващите други национални или регионални схеми за екомаркировка обхващат този пазар само частично.

5.3. Цели, очаквани резултати и свързани с тях показатели на предложението в контекста на рамката за управление по дейности

Общите цели на преработката на схемата са:

1. Да бъде насърчено устойчиво развито производство и потребление на продукти, както и устойчиво развито предоставяне и ползване на услуги, чрез определяне на реперни показатели за добри екологични характеристики. Като насочва към тях потребителите, екомаркировката ще откроява продуктите и услугите, които са в съответствие с реперните показатели, спрямо останалите продукти и услуги от същата категория.
2. Необходимо е преработената схема за екомаркировка да бъде съставена по такъв начин, че да се осигури възможност тя да се прилага като съставна и ефективна част от една по-широка рамка на Европейската комисия за политика за устойчиво развито потребление и производство. За да може лесно да се свързва с други инструменти, като например: „Зелените обществени поръчки“ (Green Public Procurement — GPP), Схемата на Общността по управление на околната среда и одитиране (Eco-management and Audit Scheme — EMAS), Екологичното проектиране (Eco-design), Плана за действие за технология за околната среда (Environmental Technology Action Plan — ETAP) и др., необходимо е новият регламент да има достатъчна гъвкавост.
3. Да се постигне много по-голямо влияние на екомаркировката по отношение на подкрепата за други политики за устойчиво развито потребление и производство, както и за установяването на репери за добри екологични характеристики, които да бъдат ползвани от политическите ръководители, търговските дружества, или за обучение на обществеността.

Оперативните цели са:

- Висока степен на известност, разбиране и зачитане в страните от ЕС-27 и в целия свят. Средносрочният критерий за успех ще е постигането на признание за екомаркировката от страна на потребителите и търговските дружества в целия ЕС, в същата степен, каквото признание понастоящем имат „Синият ангел“ (Blue Angel) или „Северният лебед“ (Nordic Swan) в съответните страни, където тези екомаркировки се прилагат.

Показатели:

- *процент от населението, което след десет години ще познава екомаркировката и нейното значение;*
- *процент от търговските дружества, които след десет години ще познават екомаркировката.*
- Изграждането на доверие в маркировката и поддържането на нейната надеждност също е от жизнено важно значение. Екомаркировката трябва да се превърне във високо уважаван знак за екологосъобразност.

Показател:

- *Равнище на надеждност, в сравнение с други екомаркировки*
- Необходими са критерии за всички продукти и услуги, при които екомаркировката може да има полезен ефект, особено по отношение на групите от продукти с голямо въздействие върху околната среда и следователно с голям потенциал за подобрене.

Показател:

- *Брой на групите от продукти; брой на търговските дружества спрямо една продуктова група; брой на продадените артикули спрямо една продуктова група; обем на продажбите от една продуктова група.*
- Наличие на много продукти с екомаркировка по щандовете на магазините, измежду които потребителите да могат да избират

Показател:

- *Продажба на продукти с екомаркировка като процент от общата продажба в тази продуктова група.*
- Документация за критериите, която да е лесно използвана от страна на купувачите от публичния сектор и от политическите ръководители.

Показатели:

- *Използване и възприемане на критериите за екомаркировка от страна на купувачите от публичния сектор, като този процес се наблюдава чрез анкети от страна на държавите-членки, а същи и чрез отчитане на броя на посещенията на интернет страницата, съдържаща документация за критериите за екомаркировка.*
- *Брой на политиките, за които може да се приеме, че са използвали информация от работите във връзка с екомаркировката на продукти.*
- Много добро хармонизиране на екомаркировката с другите маркировки, в глобално и национално отношение.

Показател:

- *Честота на директно използване на критерии на екомаркировката от страна на национални схеми за маркировка.*
- Екомаркировка, която да може лесно да се постига от търговските дружества, с ограничени разходи и усилия от тяхна страна, като в същото време се поддържа висока амбициозност по отношение на екологичните резултати, за да се осигури надеждност за потребителите и за екологичните групи.

Показател:

– Брой на регистрациите.

5.4. Метод за изпълнение (индикативен)

☒ **Централизирано управление**

☒ пряко от Комисията

☐ непряко чрез делегиране на:

☐ изпълнителни агенции

☐ органи, създадени от Общностите, в съответствие с член 185 от Финансовия регламент

☐ национални органи в държавния сектор/органи в сферата на обществените услуги

☐ **Поделено или децентрализирано управление**

☐ с държави-членки

☐ с трети страни

☐ **Съвместно управление с международни организации (да се уточни)**

Коментари по темата:

6. МОНИТОРИНГ И ОЦЕНКА

6.1. Система за мониторинг

Редица мерки ще дадат възможност за мониторинг и за прилагане на схемата, както и за оценяване на резултатите от регламента за екомаркировка:

- Комисията ще продължи да използва проучванията на Евробарометър за събиране на данни за обществената осведоменост и доверие в екомаркировката.
- Договорът за възлагане на услуга — за събиране на статистическа информация относно ”зелените“ обществени поръчки, който в момента се подготвя от Комисията, ще се отнася и за информация относно използването на общоевропейските критерии за екомаркировка. По този начин ще бъдат осигурени данни за използването и възприемането на критериите за екомаркировка от страна на купувачите от публичния сектор.
- Ежегодните дейности по събиране на статистическа информация ще продължат да се провеждат както досега: от компетентните органи се изисква да представят информация за обема на продажбите на продукти с екомаркировка, за получените такси от регистрирани ползватели и за използваните ресурси (работно време и парични средства) във връзка със схемата.
- Като непрекъснато текущо задължение, компетентните органи ще продължават да докладват на Комисията за всички нови регистрации, а от своя страна Комисията ще продължава да ги публикува в интернет, в така наречения зелен раздел (www.eco-label.com).
- Също и редовните срещи с представители на държавите-членки и със заинтересованите страни ще продължат да бъдат източник на информация за прилагането на схемата.

- Предлагаият нов механизъм за партньорска проверка, предназначен да осигури и да следи за хармонично прилагане на регламента за екомаркировка, ще придаде по-голяма прозрачност на начина, по който различните компетентни органи уреждат въпросите за оценка и проверка на заявките на търговските дружества.

6.2. Оценка

6.2.1. Предварителна оценка

Направената оценка на въздействието по отношение на регламента за екомаркировка показва, че сега действащата схема не постига своите цели поради слабата известност на маркировката и на недостатъчното ѝ възприемане от промишлеността, което се дължи на прекалено бюрократичните процедури и управление.

6.2.2. *Предприети мерки след междинната/последваща оценка (поуки от подобен опит в миналото)*

6.2.3. *Условия и честота на бъдещи оценки*

В проектопредложението се включва клауза за преразглеждане.

7. МЕРКИ ЗА БОРБА С ИЗМАМИТЕ

Изцяло се прилагат стандартите за вътрешен контрол № 14, 15, 16, 18, 19, 20 и 21, както и принципите на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности.

Комисията гарантира, че когато са изпълнени действия, финансирани в рамките на настоящото предложение, финансовите интереси на Общността са защитени чрез прилагане на предпазни мерки срещу измамите, корупцията и други незаконни действия посредством ефективни проверки и чрез възстановяване на неправилно платени суми и че при открити нарушения ще прилага ефективни, пропорционални санкции с възпиращ ефект в съответствие с Регламенти (ЕО, Евратом) № 2988/95 и (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета, и с Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета.

8. ПОДРОБНОСТИ ЗА СРЕДСТВАТА

8.1. Цели на предложението и съответни финансови разходи

Бюджетни кредити за поети задължения в милиони EUR (до 3 знака след десетичната запетая)

(посочват се наименования на цели, действия и резултати)	Вид резултати	Средна стойност на разходите	2009		2010		2011		2012		2013		2009-2013	
			Брой на резултатите	Общи разходи	Брой на резултатите	Общи разходи	Брой на резултатите	Общи разходи	Брой на резултатите	Общи разходи	Брой на резултатите	Общи разходи	Брой на резултатите	Общи разходи
Цел 1: разработване на критерии за групи от продукти														
Дейност 1: проучвания във връзка с разработването на критерии														
		0,050	3	0,150	3	0,150	3	0,150	3	0,150	3	0,150	15	0,750
Междинна сума за цел 1			3	0,150	3	0,150	3	0,150	3	0,150	3	0,150	15	0,750
Дейност 2: подкрепа на участието на групи от гражданското общество														
		0,070	3	0,210	3	0,210	3	0,210	3	0,210	3	0,210	15	1,050
Междинна сума за цел 2			3	0,210	3	0,210	3	0,210	3	0,210	3	0,210	15	1,050
Дейност 3: превод на документите за критериите														
		0,020	5	0,100	16	0,320	16	0,320	16	0,320	16	0,320	69	1,380
Междинна сума за цел 3			5	0,100	16	0,320	16	0,320	16	0,320	16	0,320	69	1,380
Междинна сума за цел 1				0,460		0,680		0,680		0,680		0,680		3,180

Цел 2: популяризация сред участниците в пазара													
Дейност 1													
Дейности за популяризиране и за увеличаване на известността на схемата за екомаркировка на ЕС и на новия знак (сред производители, разпространители, потребители и във връзка със „зелените“ обществени поръчки)				0,50		4,00		2,50		2,50		-	9,500
				0,000		0,000		0,000		0,000		0,000	0,000
				0,000		0,000		0,000		0,000		0,000	0,000
				0,000		0,000		0,000		0,000		0,000	0,000
Междинна сума за цел 1			0	0,500	0	4,000	0	2,500	0	2,500	0	0,000	9,500
Дейност 2													
Уебсайт		0,015	2	0,030	2	0,030	2	0,030	2	0,030	2	0,030	0,150
Междинна сума за цел 2			2	0,030	2	0,030	2	0,030	2	0,030	2	0,030	0,150
Дейност 3													
				0,000		0,000		0,000		0,000		0,000	0,000
Междинна сума за цел 3			0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0,000
Дейност 4 -													
				0,000		0,000		0,000		0,000		0,000	0,000
Междинна сума за цел 4			0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0,000

Междинна сума за цел 2		0,530		4,030		2,530		2,530		0,030		9,650
------------------------	--	-------	--	-------	--	-------	--	-------	--	-------	--	-------

СЪВКУПНИ РАЗХОДИ		0,990		4,710		3,210		3,210		0,710		12,830
------------------	--	-------	--	-------	--	-------	--	-------	--	-------	--	--------

8.2. Административни разходи

8.2.1. Брой и вид на човешките ресурси

Видове длъжности		Персонал, който е назначен за управление на действието, използвайки налични и/или допълнителни ресурси (брой на работните места/ПРВ)				
		2009	2010	2011	2012	2013
Длъжностни лица или временен персонал (XX 01 01)	A*/AD	1	2	3	3	3
	B*, C*/AS T	2	3	4	4	4
Персонал от национални експерти, финансиран по статия XX 01 02		2	8	8	8	8
Друг персонал, финансиран по статия XX 01 04/05						
ОБЩО		5	13	15	15	15

8.2.2. Описание на задачите, произтичащи от действието

Общо управление на схемата, създаване и преразглеждане на критерии за групи от продукти, управление на популяризацията сред участниците в пазара.

За да може екомаркировката да бъде успешна, необходима е значителна популяризация сред участниците в пазара, веднъж след като новият регламент бъде приет. Това ще бъде сторено в рамките на широка паневропейска кампания за зелено потребление и производство, в партньорство с държавите-членки, бизнеса и неправителствените организации.

8.2.3. Източници на човешки ресурси (регламентирани)

- ☐ Работни места, разпределени понастоящем за управление на програмата, които да бъдат заменени или увеличени
- ☐ Предварително разпределени работни места в рамките на Годишната политическа стратегия/Предварителния проектобюджет за година n
- ☐ Работни места, които следва да бъдат заявени за следващата процедура за Годишна политическа стратегия/Предварителен проектобюджет
- ☒ Работни места, които следва да бъдат преразпределени, като се използват налични ресурси, в рамките на службата за управление (вътрешно преразпределение)

- ☐ Работни места, необходими за година п, които не са предвидени в Годишната политическа стратегия/Предварителния проектобюджет за въпросната година

8.2.4. Други административни разходи, включени в референтната сума (XX 01 04/05 – Разходи за административно управление)

в милиони EUR (до 3 знака след десетичната запетая)

Бюджетен ред (номер и раздел)	Годи- на n	Годи- на n+1	Годи- на n+2	Годи- на n+3	Годи- на n+4	Годи- на n+5 и след това	ОБЩО
1 Техническа и административна помощ (включително разходи за съответния персонал)							
Изпълнителни агенции ²²							
Друга техническа и административна помощ							
- <i>intra muros</i> (в рамките на съответното учреждение)							
- <i>extra muros</i> (извън рамките на съответното учреждение)							
Общо техническа и административна помощ							

8.2.5. Финансови разходи за човешки ресурси и свързани с тях разходи, които не са включени в референтната сума

в милиони EUR (до 3 знака след десетичната запетая)

Вид човешки ресурси	2009	2010	2011	2012	2013	2014 г. и по-нататък
Длъжностни лица и временен персонал (XX 01 01)	0,351	0,585	0,819	0,819	0,819	0,819
Персонал, финансиран по статия XX 01 02 (национални експерти) (посочете бюджетния ред)	0,10116	0,40464	0,40464	0,40464	0,40464	0,40464

²²

Трябва да се посочи конкретната законодателна финансова обосновка за съответната изпълнителна агенция (съответните изпълнителни агенции).

Общо за разходите за човешки ресурси и свързани с тях разходи, (които не са включени в референтната сума)	0,45216	0,98964	1,22364	1,22364	1,22364	1,22364
---	---------	---------	---------	---------	---------	---------

Изчисление – *Длъжностни лица и временно наети лица*

Ако е необходимо, трябва да има позоваване на точка 8.2.1

Стандартната годишна заплата за 1 длъжностно лице или временно нает персонал, предвидена в точка 8.2.1., е 0,117 млн. евро.

Изчисление – *Персонал, финансиран по статия XX 01 02*

Ако е необходимо, трябва да има позоваване на точка 8.2.1

Стандартната годишна заплата за национален експерт, както е предвидено в точка 8.2.1, е 0,05058 млн. евро.

8.2.6. Други административни разходи, които не са включени в референтната сума

в милиони EUR (до 3 знака след десетичната запетая)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014 г. и по-късно	2009 - 2013
XX 01 02 11 01 – Командировки	0,020	0,020	0,020	0,20	0,20		0,100
XX 01 02 11 02 – Среци и конференции	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090		0,450
XX 01 02 11 03 – Комитети ²³	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090		0,450
XX 01 02 11 04 – Проучвания и консултации							
XX 01 02 11 05 – Информационни системи							
2 Общо други разходи за управление (XX 01 02 11)	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000
3 Други разходи от административен характер							

²³

C12000 – Комитет по привеждане в съответствие с техническия прогрес и прилагане на Схемата на Комисията за присъждане на екомаркировка (ECO-LABEL).

(посочва се включително и бюджетният ред)							
Общо за административни разходи, различни от човешки ресурси и свързани с тях разходи (които НЕ са включени в референтната сума)	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000

Изчисление - *Други административни разходи, които не са включени в референтната сума*

Предвидени са 20 командировки със специфичен разход 1 000 € за командировка — за разработване на групи от продукти, участие в срещи с представители на държави-членки и на други схеми за екомаркировка (включително Световната мрежа за екомаркировка).

Предвидени са годишно 6 срещи на регулаторен комитет и подготвителни срещи на този комитет със специфичен разход 30 000 € за среща.

Нуждите от административни и човешки ресурси ще бъдат в рамките на средствата, които могат да бъдат отпуснати на управляващата Генералната дирекция в рамките на процедурата за отпускане на средства за годината, [в светлината на бюджетните ограничения](#).